

EPISTOLA AD THEODORUM MONACHUM

1. Sifletus posset et gemitus per litteras nuntiari, redundantia lacrimis atque suspiriis profecto ad te scripta mississim. Et quidem fleo, non quod paternarum rerum sollicitudinem geras, sed quod ex fraterno te deleveris numero,
5 quod neglegendo calcaveris quicquid ante spoonderas Christo. Ad haec inhorresco, his angor et crucior, propter ista formido, non immerito. Ut enim non obicitur desertio militiae non militanti, ita is qui semel esse coeperit miles, cum deseruisse detegitur, poena dignus ultima indicitur.
10 Non est grave, Theodore carissime, cadere luctantem, sed iacere deiectum ; non est perniciosum in proelio vulnerari sed post vulnus acceptum desperatione curandi medellam ulceri denegare. Nullus mercator, navi fluctibus semel mersa ac tota mercede navis perdita, desiit navigare,
15 sed rursus ad maria undasque festinat, rursus immensa pervolat freta et, iterato felicius cursu, casus prioris damna compensat. Saepe etiam athletas videmus post frequentes lapsus et dejectiones plurimas coronatos. Militem quoque scimus post fugas multas virum fortem fuisse
20 et viciisse victores. Multi etiam, qui negaverunt prius Christum propter crudelitatem necessitatemque poena-